

Městečko, kde se nikdy nezastaví čas

Fotbalisté každoročně dostanou v době konání festivalu od klubu kopačky a na pažit se nastěhují se svými stany diváci. Každý rok musí čelit snad všem přírodním katastrofám. Přesto se rádi vracejí. Proč?

Kristýna Pleskotová

Začal festival a přišlo. Jak jinak, stačilo by dodat. Ještě nedávno bylo tropické parno, ale to brzy vystřídaly letní přehánky. Jako by předznamenávaly, že ani letos si počasí nenechá říct a alespoň na počátku bude pěkně hnušně.

Většina to zná z předcházejících ročníků. Hvězdy pod deštníky nebo v autech místo na „kolonádě“. Místní restaurační zařízení praskají ve švech a z přeplněných sálů se vine něžně podmanivé aroma zmoklého psa.

Bůh ví

Pokud existuje místo, kde by se nikdo nechtěl během nepřízně nebes nacházet, je to stan. Může promoknout, podmáčet se, voda ho může vytopit, někdo vám ho může vyrabovat, celý ukrást nebo jinak znehodnotit. A poryvy větru ho mohou zničit úplně nebo odváat bůhvíkam.

Jenže bůh VÍ kam! Není pochyb o tom, že stanové městečko, ve němž každoročně bivakuje nejméně tisícovka návštěvníků, má naprosto jedinečného ducha místa neboli genia loci. V římské mytologii znamená genius loci ducha či spíše bůžka, který ochraňuje určité místo. A přesně takového vlastní i stadionu AC Start v době, kdy se mění ve velkou ubytovnu pod širým nebem. Občas je bůžek sice krapet škodolibý, ale jakousi nadpřirozenou silou si k sobě své chráněnce umí připoutat. „Jsem tady už pátý rok,“ říká Karolína z Prahy. Absolutně nevypadá jako typický „stanový“ typ. „Máme samozřejmě možnost ubytovat se v hotelu, ale vždycky nakonec skončíme tady. Nejsme tu proto, že je tady nejlevnější ubytování. Je to prostě jiné zážitky a navíc má tohle místo ohromnou atmosféru. Včera nám nateklo do stanu a taky jsme to zvládly. Vždycky si ho stavíme plus minus někde v prostředku. Přijde nám to takový bezpečný – jsme chráněni těma ostatními a celým stadionem vůbec.“

Jak pak by asi bůžek pečující o obyvatelstvo stanů a přílehlé tělocvičny mohl vypadat? Karolína a její kamarádky jistě podlely jeho kouzlu, protože hezky uveleбенé před stanem vypadají, jako kdyby jim nic na světě nechybělo.

Jen projíždíme

Stromy osázené kolem dokola stadionu šumí a sílí vítr přináší melodii. Těsně na konci fotbalového hřiště stojí vskutku neobvykle velký stan a před ním malý

černoušek hraje na harmoniku. Jeho maminka v podivném bordó hávu uklízí něco v přístřešku, který je zařízený skoro jako dům. „Jen tak projíždíme,“ říká anglicky maminka toho věčně do harmoniky foukajícího chlapečka. „Přijeli jsme se podívat na pra-

hned zklidní, protože nemůžou spát,“ říkají slečny z recepcce Zdeňka a Andrea, které tu poctivě zaznamenávají příchodí a odchodí už pět let.

I Karolína z Prahy uznává, že v noci je tu klid: „Vlastně je tu docela mrtvo. Na to, že kolem vás spí spousta mladých lidí, je to až neobvyklý. Na ostatních festivalech to v noci většinou pěkně žije, ale sem se lidi chodí vyloženě vyspat. Nejspíš se unaví ve městě a tady pak jen odpočívají.“

Populace městečka roste každým dnem.

meny a na lázně a najednou tu byl festival. Úžasná věc, musím o něm říct lidem u nás doma v Manchesteru. Hraju tam na bubínky v jedné gospelové kapele a teď budeme mít nějaké koncerty v Praze, takže bohužel musíme dřív odjet.“ Vskutku volnomyšlenkářská maminka dál prozradila, že příští rok přijede už jen kvůli festivalu. Jak se jí líbí „kempingové“ místo? „Je úžasný, vážně fantastický. Nedávno tu byla v noci pěkná bouřka a vypadalo to vážně nebezpečně, ale byli jsme tady krásně v zátvři.“

Kdo s koho?

A co bůžek a noční život? Změní se v Dionýsa a podporuje hodokvas až do úplného rána? „Zvláštní je, že přes noc se toho tady vlastně moc neděje. Většinou fakt všichni odpočívají. Občas to samo sebou někdo s alkoholem přežene, ale ostatní ho

Dionýsa tedy můžeme vyloučit, neb ten vládne zřejmě samotnému centru města. Jakou podobu na sebe tedy bere tehle ochránce obyčejných cestujících i lačných diváků? Kdo by mohl reprezentovat duši celého stanového městečka? Zdá se, že odpověď ležela celou dobu před námi, respektive před očima slečen z recepcce.

„Jako každý rok čekáme klasicky pořádný nával. Jakmile se vyčáší, přijede nová várka lidí. Největší návštěvnost je, když na pracovní dny vyjdou svátky Cyrila a Metoděje a Jana Husa. Lidi si chtějí prodloužit víkend a zaskočit na festival jen na pár dní. No a když je ošklivo, tak prostě odloží příjezd. Nebo se odstěhují do tělocvičny. Je to jedno. Lidi je tady pořád spousta.“

Už poznáváte talismana celého stanového městečka? Toho našeho b(á)ťuška? ■

Foto: Milan Malíček

Se sousedy si budete občas koukat rovnou do kuchyně.

WWW.CESKATELEVIZE.CZ/VARY2008

6.-11. července od 15.00

Čaj o třetí

diskuse s tvůrci českých filmů nad šálkem čaje
přízemí hotelu Thermal u Velkého sálu

6.-11. července od půlnoci

Večerníčky ČT na dobrou noc

Pohádky z mechu a kapradí
Thermal, sál B | vstup volný

denně od 22.00

Projekce ČT

obrazovka před hotelem Thermal

10. července od 19.00

Tanec s Českou televizí

koncert MTO Universal Praha
Poštovní dvůr | vstup volný a vítaný

denně od 10.00 do 18.00

Meeting Point ČT

přízemí hotelu Thermal u Velkého sálu

Videoroom – po dohodě možnost zhlédnout
vybraný koprodukční film ČT – max. 3 osoby

Již popáté bude udělena Nezávislá kamera
– cena České televize pro nejlepší film
v sekci Fórum nezávislých

Česká televize koproducent
českých filmů a dokumentů
uváděných na MFF KV

HLAVNÍ
MEDIÁLNÍ PARTNER
FESTIVALU